

Může to začít i třesem palce na ruce. Pan Roman P. jej pozoroval dva roky, než se rozhodl navštívit lékaře. Diagnóza byla jasná – ve svých 38 letech se dozvěděl, že trpí Parkinsonovou nemocí. Před dvěma lety mu ale svítila naděje na výraznou pomoc od jeho potíží. Moderní chirurgický zákrok, který umí doslova během okamžiku radikálně změnit stav pacienta.

Po úvodní diagnóze lékaři panu Romanovi nasadili lék zvaný levodopa, který pomáhá zpomalit průběh nemoci a zmírnit příznaky. *„Léčba zabrala a třes odezněl, ale postupem času se projevy nemoci začaly stupňovat a množství levodopy přestávalo stačit,“* popisuje pan Roman, který v době diagnózy, a ještě několik let poté vlastnil menší stavební firmu. Tu musel později rozpustit, protože už mu jeho stav nedovoloval ji efektivně řídit.

„Časem mě začaly brát křeče, hlavně do rukou a do krku. Křeče mi třeba úplně kroutily hlavou, že bych si ji nejradši utrhnul,“ vykládá pan Roman, který žije v obci ve Středočeském kraji. Logicky se zajímal o další možnosti léčby, které by jeho stav mohly zlepšit. V tom mu pomáhali i lékaři Neurologické kliniky Fakultní nemocnice Královské Vinohrady. *„Jednou z možností je zavedení pumpy na levodopu přímo do střev. To jsem ale odmítl, neuměl jsem si to představit,“* říká pan Roman.

Druhou možností pro něj bylo absolvovat operaci mozku, při které se zavádí tzv. DBS (Deep Brain Stimulation – hluboká mozková stimulace). Do mozku pacienta při ní lékaři zavedou miniaturní elektrody, které ovlivňují oblast způsobující projevy Parkinsonovy nemoci. *„Taky jsem z toho měl strach. Představa, že se mi šest hodin při vědomí někdo „štourá“ v mozku, není zrovna příjemná,“* vysvětluje pan Roman. Možné zlepšení jeho stavu ale nakonec převážilo a na vlastní žádost přešel z Královských Vinohrad na Neurologickou kliniku Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, kde tento zákrok provádějí.

Pan Roman absolvoval řadu testů, které prokázaly, že je vhodný kandidát na operaci, a před dvěma lety ji konečně podstoupil. *„S hlavou ukotvenou ve speciální kleci jsem jen ležel, sledoval hodiny a poslouchal všechny ty zvuky nástrojů a přístrojů. Jakmile ale lékaři zavedli elektrody, tak už jen mechanická stimulace správného místa stačila ke zmírnění příznaků nemoci. Po spuštění „budíku“ to bylo neskutečné. Napětí se uvolnilo a křeče ustaly, jako když přepnete vypínač. Během sekundy,“* popisuje efekt operace pan Roman. Navíc kromě hojení pooperačních ran nemusel absolvovat žádnou rehabilitaci, lékaři jen první rok ladili správné nastavení přístroje. Léky bere stále, ale v mnohem menší míře.

Běžný člověk by na panu Romanovi chorobu pravděpodobně na první pohled nepoznal. Což nebyl případ doby před operací. *„To se mi lidi občas i smějí, tedy jen do té doby, než zjistili, co mi je. Tehdy a vlastně dodnes mě nejvíc drží rodina a mí známí, i když to máme často složité,“* popisuje pan Roman. Kromě práce se musel například vzdát i své činnosti v hasičském spolku v obci, kde bydlí. Teď se alespoň stará o jeden z místních rybníků, kam chodí i rybařit. Zůstává v invalidním důchodu, a tak jeho rodina nemá financí zrovna nazbyt i přesto, že si snaží přivydělávat. *„Není to legrace. Ale jsem rád, že po operaci můžu žít relativně normální život,“* uzavírá pan Roman.